

Kiki vytáhla z batohu propisku a na hřbet ruky si co nejpečlivěji nakreslila mapku toho trailu. Byl to malý okruh s ladně vykrouženými vysokými klopenkami, skoky, kamennými přejezdy, stoupáky a všelijakými propojkami. Kopec měl dva ploché vrcholky, které spojoval jako střela rovný trail s krásnými dvojvlkami.

Na borovém vršku, tom nad klopenkami, byla dřevěná brána. Do sedla mezi kopci od ní mířily dva dropy. Jeden se zdál lehoučký, s širokou lávkou a hladkým dlouhým dopadem, na bocích porostlým lesními kytkami. Druhý byl vyšší než Kiki a vzdáleností od hrany k hraně už budil trochu respekt.

Než si Kiki celý les objela a zaznamenala, zahlédla ještě několik skřítků, ale tentokrát se hned vždycky honem vrátila pohledem zpátky na trail, aby jim ušetřila starost s tuhnutím a opětovným oživováním.

Na jižním svahu objevila mezi stromy zavěšenou houpačku. Vyzkoušela, jestli lana drží, a opatrně se zhoupala. Bylo to báječné. Sevřela pevně lana a postavila se. Zatlačila do kolen a pak povolila. A znovu. Po pár zhoupnutích létala nad koruny mladého lesa ve